

ning i Tider med meget dyre Leveomkostninger. Det var jo de værste Dyrtdisaar, det her drejede sig om. Men at man skulde fastholde et i og for sig saa urimeligt Forhold som dette i en permanent Lovgivning, tror jeg ikke, man ved nærmere Overvejelse vil finde rigtigt. Et er, hvad man gør som en Haandsrækning ved en midlertidig Lov under særlig trykkende Dyrtdisforhold, et andet, hvad man gør ved permanent Lov, og Hensigten med dette Forslag er, at det skal være en permanent Lov, ikke en midlertidig, ophørende Lov som de andre. Man kan efter min Mening ikke gøre det i en permanent Lovgivning, bl. a. af den Grund, at der vil komme et overordentlig grelt Misforhold frem mellem den permanente Lovgivning, som gælder for andre smaa Understøttelser og ganske smaa Pensioner efter Tjenestemandsløven af 1919 og den Bevillingspraksis, som derpaa er bygget, og saa disse gamle Smaaunderstøttelser. Hvis man i den permanente Lovgivning fastholder det Forhold, der er etableret ved Lovene af 1919 og 1920, saa vil i en lang Række Tilfælde Indehaverne af de gamle, smaa Understøttelser og Pensioner faa flere Gange saa meget som ligestillede, der understøttes eller pensioneres efter Tjenestemandsløven af 1919. Alene dette forhindrer, at man fastholder dette Princip, naar det drejer sig om en permanent Lov. Men ærede Medlemmer vil have set, at jeg i høj Grad har Øjet aabent for, at det i mange Tilfælde kan være haardt for den enkelte. Derfor er den Bestemmelse sat ind, at der skabes en jævn Overgang for dem, der har faaet en uforholdsmæssig høj Understøttelse, saaledes at den reduceres lidt efter lidt, i en Periode af 5 Aar, og jeg skal ogsaa være villig til med Udvalget at overveje, om man paa anden Maade kan lempe paa den Haardhed, der her fremkommer.

Men hvad det finansielle Resultat angaar, maa jeg sige, at den finansielle Situation tillader ikke at komme til højere Udgifter her. Jeg mener tværtimod, at alle de Love af finansiell Betydning, som nu bliver revideret, maa revideres med det for Øje at bringe Udgifterne ned, og dette maa man ogsaa have for Øje her, om end denne Nedgang kun sker gradvis i Løbet

af 5 Aar. Men om Enkelthederne vil man jo kunne forhandle i Udvalget, og jeg takker endnu en Gang for den i det hele velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. Mortensen: Jeg beklager det meget bestemt afvisende Svar, jeg fik paa mit Spørgsmaal angaaende Konjunkturlæget.

Med Hensyn til de gamle vil jeg gerne sige, at vel er det rigtigt, at det var under en Dyrtdid, vi vedtog disse Love, men det er jo heller ikke billigt at leve endnu, og Pensionerne gaar jo af sig selv ned, naar Pristallet falder, i Kraft af, at Dyrtdislæget gaar ned. Det forekommer mig dog, at man kunde have nøjedes dermed. Jeg erkender, at det var et meget stort Tillæg, man i sin Tid gav til de meget smaa Understøttelser, men det faktiske er, at Staten nu i 3—4 Aar har paataget sig at yde disse Folk en saadan Understøttelse, at de i det væsentlige kunde leve deraf. Man har derved i Virkeligheden paataget sig en Pligt til at sørge for disse Folk. Naar man nu kommer og siger: Nu skal der spares, nu tager vi fra dem, som har de allerlaveste Pensioner og Understøttelser, bliver det en Skuffelse, som det ikke var nødvendigt at berede dem. Det drejer sig jo ikke om store Penge. Desuden er de fleste af dem gamle Folk, der ikke har mange Aar igen; det Beløb, der her er Tale om, vil for hvert Aar, der gaar, reduceres meget stærkt, saa ogsaa af den Grund synes jeg, at man ikke behøvede at være saa haard. Den højtærede Minister talte om, at der vilde fremkomme et grelt Forhold, idet mange af dem, der er pensioneret eller faar Understøttelse efter den gamle Lov, paa den Maade vilde faa en større Understøttelse end de, der pensioneres efter den nye Lov. Ja, men naar det gaar til den anden Side, er man ikke saa bange for det grelle Forhold, der fremkommer i al Almindelighed ved, at de, der er pensioneret før 1. Oktober 1919, faar saa uendelig lidt i Forhold til dem, som er pensioneret efter den Tid. Dette grelle Forhold er den højtærede Minister